

CULTURA POPULAR

Jordi Fosas

DIRECTOR ARTÍSTIC DE LA FIRA MEDITERRÀNIA DE MANRESA

“La Fira Mediterrània torna a un volum d'activitat pre-pandèmic”

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

L'estrena de l'obra *Trencadís* a càrrec de l'Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya inaugura oficialment la 24a edició de la Fira Mediterrània de Manresa. Serà avui al Teatre Kursaal, encara amb l'aforament al 70%, però a partir de demà i fins diumenge els espectacles i concerts recuperaran el 100%. Bona notícia per a la fira estratègica de creació d'arrel que dirigeix Jordi Fosas.

Què ha suposat la pandèmia per a la Fira Mediterrània?

Ens ha fet reflexionar molt sobre quin és el nostre objectiu. I hem treballat molt estretament amb els sectors que interactuen a la fira per intentar sumar en el que podíem.

Quines expectatives tens?

En tinc bastantes. Estem tenint moltíssima acreditació professional, i de gent que vindrà presencialment, a diferència de l'any passat, que tot i que va ser l'any amb més professionals inscrits, molts d'ells la van seguir telemàticament. Per a nosaltres és una edició de reactivació perquè, tot i les restriccions, tor-

nem a un volum d'activitat tant professional com artística com abans de la pandèmia.

¿El pressupost es manté en números pre-pandèmics?

No. Estem una mica per sota dels números del 2019. Bàsicament perquè hi ha tota una partida d'ingressos propis que s'ha reduït. El pressupost total és d'uns 850.000 euros, i inclou l'activitat de la fundació al llarg de l'any, com ara el desplegament del pla d'impuls a la dansa d'arrel que ens va encarregar la direcció general de Cultura Popular.

La programació artística sí que manté l'equilibri entre música i arts escèniques.

Sí. De les 67 propostes de la programació oficial, 37 són música i 30 d'escèniques, tot i que avui en dia hi ha molts projectes com el d'Elvira Prado o el de Glòria Ribera que podrien estar en un àmbit o en l'altre. Intentem que el denominador comú de l'arrel sigui un material que els artistes utilitzin per crear. Aquest és l'eix principal de programació independentment de la disciplina artística del projecte.

De fet, fins i tot una proposta musical com la de Tarta Relena no dei-

xa de tenir un component escènic molt important.

Totalment. O el fenomen de Rodrigo Cuevas, que segurament on més s'ha programat ha sigut en l'àmbit de les arts escèniques, tot i que és un projecte indubtablement musical. El van programar a l'Antic Teatre i al TNT de Terrassa i a Fira Tàrraga. A la Fira Mediterrània el vam tenir l'any passat amb el Refree. I després ja va anar al Tradicionàrius.

¿Com creus que està evolucionant la cultura popular d'arrel?

Tenim unes generacions de gent jove que cada vegada tenen aquests materials més lluny i que, per tant,

actuen amb menys complexos i prejudicis. Treballen l'arrel amb una llibertat creativa fantàstica que està aportant moltíssim.

Quina producció de la Fira Mediterrània 2021 t'agradaria que tingúes molt recorregut?

M'agradaria jugar-me-la amb l'Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya, l'OMAC. Són músics que venen del món d'arrel, molts d'ells estan formats a l'Esmuc o al Liceu amb instruments de música tradicional, que estan generant una cosa xula a nivell artístic. Estem davant d'un artefacte que pot arribar a construir molt discurs. —

TXUS GARCIA / FIRA MEDITERRÀNIA DE MANRESA

“Tenim gent jove que treballa l'arrel amb una llibertat creativa fantàstica”

TEATRE

Alicia Gorina dona veu a ‘Les verges suïcides’ al Lliure

NÚRIA JUANICO LLUMÀ
BARCELONA

Quan tenia 19 anys, la directora d'escena Alicia Gorina va quedar fascinada per la pel·lícula *Les verges suïcides* de Sofia Coppola. Sortint del cinema es va comprar el llibre en el qual es basava el film, la novel·la homònima de Jeffrey Eugenides. Des d'aleshores, la història de les germanes Lisbon sempre li ha voltat pel cap. “La pel·lícula mostrava una imatge irreal sobre les dones. Em va provocar una sensació de poder molt gran, relacionada amb la idea que quan som noies joves hi ha alguna cosa de nosaltres que podem mantenir secreta de la corrupció del món masculí”, explica Gorina. Vint anys després, la directora s'ha apropiat del film i l'ha convertit en una obra de teatre que canvia el punt de vista i dona veu a les protagonistes. El muntatge es titula *Aquell dia tèrbol que vaig sortir d'un cinema de l'Exemple i vaig decidir convertir-*

me en un om, i inaugura avui la temporada del Teatre Lliure.

Per convertir els personatges d'Eugenides en adolescents que expressen què pensen i què senten, Gorina va fer un càsting de més de tres-centes noies d'entre 16 i 17 anys. Després d'unes setmanes coneixent-les, va escollir Alicia Falcó, Blau Granell, Roc Martínez, Abril Pinyol i Lea Torrents com les cinc protagonistes de l'espectacle. A partir de trobades van anar donant forma a les seves veus. “El cinema tradicional treballa per a una mirada masculina heterosexual. Nosaltres ho hem capgirat i hem convertit les dones en subjectes de la narració”, assenyala Eleonora Herder, que s'ha encarregat de la dramaturgia. “Despleguen un panorama molt ampli de temes, des de la depilació fins a la manera de sobreviure en un plane-

Una escena de l'obra *Aquell dia tèrbol que...*
SÍLVIA POCH / TEATRE LLIUERE

ta on els recursos s'acaben. També parlen de com és ser objecte de la mirada masculina i com et construeixes a tu mateixa a partir d'això”, subratlla la dramaturga.

Una reacció política

El suïcidi és un dels grans temes del muntatge. Ara bé, mentre que a la pel·lícula es plantejava com una resposta al fet que els pares han tancat les filles a casa, a l'escenari les motivacions canvien. “Aquí el suïcidi és una reacció més política i social arran del canvi climàtic”, diu Roc Martínez. I Lea Torrents afegeix: “No en parlem com un fet tràgic, sinó com un tema que existeix i que s'ha de tractar”. Entre les qüestions que emergeixen a l'obra també hi ha els abusos sexuals, les inseguretats, les relacions, el gènere i la família.

De fet, a l'escenari hi ha dos actors –Joan Carreras i Mia Esteve– que interpreten tots els personatges

adults de la pel·lícula. “El nostre rol consisteix en representar tot el que elles veuen en un adult”, explica Carreras. El xoc generacional és inevitable i a Gorina li interessava molt: “Volia plantejar com la societat s'està reestructurant davant els moviments i l'activisme de gent molt jove, com ens situem davant aquesta gent tan potent”.

Els personatges de les cinc noies es basen en experiències reals, però també tenen trets de ficció. En aquest sentit, Gorina destaca que les protagonistes “no representen tota la generació adolescent, perquè aleshores serien un estereotip”, però sí que ha treballat per situar-les en el context actual amb les preocupacions del segle XXI. “La pel·lícula parla d'una família conservadora dels anys 70 a Detroit. Els pares les tanquen a casa perquè una d'elles torna massa tard a la nit. A l'espectacle la barreja és mental, elles poden sortir però estan tancades dins els propis cossos”, diu la directora. —